

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB
Frankopanska 16

Primljeno	28.9.2014.
Klasifikacijska oznaka	Org. led.
UP/II-410-23/11-01/560	04
Uredbeni broj	Pril. Vrij.
437-14-11	0 0,00

Poslovni broj: Us-7021/2011-3

9/9

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Ivice Kujundžića, predsjednika vijeća, Eveline Čolović Tomić i Borisa Markovića, članova vijeća, te sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić t.p. iz Drniša, Krš br.2, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Rude, odvjetnik Odvjetničkog društva „Rude i partneri“ j.t.d. iz Šibenika, Stjepana Radića 6/II, protiv rješenja tuženog Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalne službe za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Katančićeva 5, klasa: UP/II-410-23/11-01/560, urbroj: 513-04/11-6 od 25. svibnja 2011., radi poništavanja osobnog identifikacijskog broja, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 21. kolovoza 2014.

presudio je

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog tijela odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Ministarstva financija – Porezne uprave, Područnog ureda Šibenik, Ispostave Drniš, klasa: UP/I-417-01/10-002/1, urbroj: 513-07-15-01/2011-8 od 21. veljače 2011., kojim je, u točki 1. izreke, poništen osobni identifikacijski broj 69485909168 određen i dodijeljen tužitelju, dok je točkom 2. izreke istog rješenja tužitelju naloženo da izvrši povrat potvrde o osobnom identifikacijskom broju koja se odnosi na poništeni broj.

Tužitelj u tužbi protiv osporenog rješenja njegovu zakonitost pobija zbog apsolutno bitne povrede procedure glede uvjeta za pokretanje postupka, iz razloga jer je pravna posljedica temeljem prvostupanjskog akta protupravno nastupila iako taj akt nije bio konačan, niti pravomoćan, zbog pogrešne primjene zakona i podzakonskih propisa te stoga što je na temelju utvrđenih činjenica izveden nepravilni zaključak o značaju takvih činjenica. Bitnu potvrdu procedure tužitelj nalazi u tome što nije postojala procesna pretpostavka za pokretanje postupka poništenja osobnog identifikacijskog broja (dalje: OIB), a koji se može pokrenuti isključivo na zahtjev nadležnog tijela koji vodi registar subjekta, a to je konkretni registarski sud (Trgovački sud u Zadru, Stalna služba u Šibeniku), a koji takav postupak nije pokrenuo. Prvostupanjsko tijelo, umjesto da prezentira jasan pismeni zahtjev Trgovačkog suda u Šibeniku prema kojem bi Ministarstvo financija trebalo pokrenuti upravni postupak za eventualno poništenje OIB-a, prezentira dopis Visokog trgovačkog suda, broj 29 Su-385/09 od 3. lipnja 2009., koji nije nikakav zahtjev, i koji je uputa tog suda prema nižim sudovima. Pogrešnu primjenu materijalnog prava tužitelj nalazi u nepravilnoj primjeni odredbe članka 6. stavka 3. Pravilnika o osobnom identifikacijskom broju, kojeg nastavno u tužbi citira, nakon čega zaključuje kako je istom odredbom određeno da je subjekt upisa u sudski registar i

trgovac pojedinac. Poziva se i na Zakon o trgovačkim društvima, koji trgovca pojedinca tretira de facto i de iure kao pseudo-pravnu osobu, a koji zaključak slijedi iz interpretacije odredbe članka 3. stavka 8. toga Zakona. Dakle, uz odgovarajuće specifične razlike, trgovac pojedinac tretira se i kao trgovačko društvo, pri čemu je bitno imati na umu činjenicu da je trgovac pojedinac subjekt upisa u sudski registar i da se tom prilikom trgovcu pojedincu dodjeljuje i matični broj od strane republičke centralne statističke službe – tko je dobio matični broj po logici stvari treba imati i OIB. Nastavno tužitelj u tužbi iznosi i druge razloge zbog kojih smatra da osporeno rješenje nije na zakonu utemeljeno, te predlaže Sudu da tužbu uvaži i upravnu stvar meritorno riješi u korist tužitelja (vрати mu OIB u funkciju), a podredno da poništi pobijano rješenje tuženog tijela i predmet vrati na ponovni postupak.

Tuženo tijelo nije niti nakon drugog traženja dostavilo Sudu spis predmeta pa je, temeljem odredbe članka 33. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 53/91., 9/92. i 77/92.), koji Zakon se primjenjuje temeljem ovlaštenja iz članka 90. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.), Sud riješio stvar i bez spisa.

Tužba nije osnovana.

Rješavajući spor bez spisa predmeta, Sud nalazi da time što je odbilo žalbu, tuženo tijelo nije povrijedilo Zakon na štetu tužitelja.

Pri tomu se tuženo tijelo, između ostalog, osnovano pozvalo na odredbu članka 11. stavka 1. i 2. Zakona o osobnom identifikacijskom broju (Narodne novine, broj 60/08.), koja daje ovlaštenje prvostupanjskom tijelu da, po službenoj dužnosti, poništi osobni identifikacijski broj ako su greškom određena dva osobna identifikacijska broja ili više osobnih identifikacijskih brojeva, pri čemu se koristi osobni identifikacijski broj koji je prvi određen, dok se kasnije određeni identifikacijski brojevi poništavaju, a o čemu se upravo ovdje radi.

Naime, iz obrazloženja osporenog rješenja, kao i navoda tužbe, proizlazi da tužitelj, trgovac pojedinac i Mirko Rapić, osoba ovlaštena za zastupanje tužitelja, imaju isti OIB, iako za takvo određivanje OIB-a nema temelja u odredbama naprijed citiranog Zakona o osobnom identifikacijskom broju, a niti u odredbama Pravilnika o osobnom identifikacijskom broju (Narodne novine, broj 1/09. i 117/10. – dalje: Pravilnik).

To iz razloga jer je trgovac pojedinac, temeljem izričite odredbe članka 3. stavka 1. Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine, broj 152/11. – pročišćeni tekst), fizička osoba koja samostalno obavlja gospodarsku djelatnost u skladu s propisima o obrtu i upisana je u sudskom registru kao trgovac pojedinac.

Stoga su neosnovane tvrdnje tužitelja da Zakon o trgovačkim društvima trgovca pojedinca tretira kao pravnu osobu, jer je isto upravo suprotno naprijed citiranoj zakonskoj odredbi. Niti stavak 8. iste odredbe, a na koju tužitelj ukazuje u tužbi, ne daje osnovu za drugačije tumačenje, jer se tom odredbom samo određuje da će se na trgovca pojedinca na odgovarajući način primjenjivati odredbe prvog dijela toga Zakona (koje su zajedničke i za trgovca pojedinca i za trgovačka društva), što, međutim, ne daje trgovcu pojedincu status pravne osobe.

Navedeno pak ima za posljedicu da tužitelju nije ni mogao biti određen OIB kao trgovcu pojedincu, već samo kao fizičkoj osobi, a što je i učinjeno dodjelom OIB-a Mirku Rapiću, zbog čega je, i po ocjeni ovog Suda, prvostupanjsko tijelo pravilno postupilo kada je poništilo OIB dodijeljen tužitelju, kao trgovcu pojedincu.

Nije od utjecaja na drugačije rješenje ove stvari niti pozivanje tužitelja na članak 6. stavak 3. Pravilnika, kojim je, među inim, kod nabiranja pravnog oblika trgovačkog društva naveden i trgovac pojedinac, jer je takvo određivanje suprotno ne samo naprijed citiranoj odredbi Zakona o trgovačkim društvima, već i članku 3. stavku 9. citiranog Pravilnika, kojim

je propisano što se u smislu tog Pravilnika smatra pravnom osobom, a pod kojom se isključivo smatraju trgovačka društva, a ne i trgovac pojedinac. Tome u prilog ide i činjenica da je odredbom članka 2. Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o osobnom identifikacijskom broju (Narodne novine, broj 125/13.), citirani članak 6. stavak 3. izmijenjen na način da kao jedan od pravnih oblika trgovačkog društva više nije naveden trgovac pojedinac.

Prema pak odredbi članka 2. stavka 4. Pravilnika, određen i dodijeljen OIB nije moguće ponovo dodjeljivati.

Kako, dakle, trgovac pojedinac nastupa u pravnom prometu kao fizička osoba, pri čemu se u zakonom propisanim slučajevima mora koristiti isključivo OIB-om koji mu je i dodijeljen kao fizičkoj osobi, to Sud nije našao osnove osporeno rješenje ocijeniti nezakonitim.

Trebalo je stoga, temeljem članka 42. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima, tužbu odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu 21. kolovoza 2014.

Zapisničarka
Marina Zagorec, v.r.

Predsjednik vijeća
mr.sc. Ivica Kujundžić, v.r.

Za točnu otpis - službenik

Tanja Nemčić